

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 28. studenoga 2021.

[Multimedia]

„Ne budimo uspavani kršćani!“

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje prve nedjelje došašća, to jest prve nedjelje priprave za Božić, govori nam o Gospodinovu dolasku na kraju vremenâ. Isus najavljuje pustoš, tjeskobu i nevolje, ali istodobno nas poziva da se ne bojimo. Zašto? Zato što će sve biti u redu? Ne, već zato što će *On doći*. Isus će se vratiti, Isus će doći, obećao je to. Kaže ovako: „uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje“ (*Lk 21, 28*). Lijepo je čuti te riječi ohrabrenja: uspraviti se i podići glavu zato što upravo u trenutcima u kojima se čini da je sve završeno Gospodin dolazi spasiti nas; čekati ga s radošću i usred nevolja, kad nadođu krize života i tragedije povijesti. Čekati Gospodina. Ali kako se to podiže glava, kako ne podleći pred teškoćama, patnjama i porazima? Isus nam pokazuje put snažnim pozivom: „Pazite na se da vam srca ne otežaju [...]. Budni budite i u svako doba molite“ (rr. 34.36).

„Budni budite“: *budnost*. Zadržimo se na tom važnom vidu kršćanskog života. Iz Kristovih riječi vidimo kako je budnost povezana s pažnjom: budite pažljivi, bdijte, ne podlegnite rastresenosti, to jest ostanite budni! Biti budan znači: ne dopustiti da se srce ulijeni i da duhovni život „omekša“ u osrednjosti. Potrebno je biti budan kako ne bismo bili „uspavani kršćani“ – a znamo da ima mnogo kršćana koji spavaju, kršćana obamrlih od duhovnih svjetovnosti – kršćani bez duhovnog poleta, bez žara u molitvi – mole kao papige – bez oduševljenosti za poslanje, bez velike ljubavi prema evanđelju. To su kršćani zagledani uvijek u same sebe, nesposobni izdići pogled prema širem obzoru. A to dovodi do „drijemeži“, do toga da se „gura nekako“ po inerciji, do pada u apatiju, do ravnodušnosti prema svemu onome što nije u skladu s našom ugodom. A to je žalostan život, ići

kroz život tako... nema tu sreće.

Trebamo bdjeti kako ne bismo živjeli po navici; da nam, kao što kaže Isus, srca ne otežaju u životnim brigama (usp. r. 34). Životne brige otežaju srce. Danas je, dakle, dobra prilika da se zapitamo: što to otežava moje srce? Što to otežava moj duh? Što me to tjera da se zavalim u naslonjač lijenosti? Žalosno je vidjeti kršćane „u naslonjaču"! Koje su to osrednjosti koje me koče, koji poroci, koji poroci me pritišću o tlo i sprječavaju me da uzdignem glavu? Pazim li, ili sam ravnodušan prema teretu kojeg na svojim leđima nose moja braća? Dobro nam je postaviti si ta pitanja zato što nam pomažu *očuvati srce od acedije* (duhovna lijenost uslijed koje se ne napreduje u duhovnome životu, nap. pr.). Ali, oče, recite: što je acedija? To je veliki neprijatelj duhovnoga života, pa tako i kršćanskoga života. Acedija je ona lijenost zbog koje padamo u tugu, koja oduzima užitak života i volju za djelovanjem. To je negativni duh, to je zao duh koji dušu vodi u mrtvilo, otimajući joj radost. Započinje se tom tugom, a onda tone sve više i više, i nema radosti. U Knjizi Mudrih izreka se kaže: „A vrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život“ (*Izr 4, 23*). Čuvati srce znači bdjeti, to znači bdjeti! Budni budite, čuvajte svoje srce.

I dodajmo još bitan sastojak: tajna budnosti je *molitva*. Isus stoga kaže: „Budni budite i u svako doba molite“ (*Lk 21, 36*). Molitva je ta koja održava upaljeno svjetlo našeg srca. Napose onda kada osjećamo da se naš zanos nekako hladi, molitva ga ponovno budi, zato što nas vodi Bogu, središtu svega. Molitva budi dušu oda sna i fokusira je na ono što je uistinu važno, na smisao postojanja. I u dane u kojima smo pretrpani poslovima, ne izostavljajmo molitvu. Čuo sam sada, u emisiji „A sua immagine“ lijepo razmišljanje o molitvi: pomoći će nam, dobro je to pogledati. Od pomoći nam može biti molitva srca, često ponavljati strelovite molitve. U vremenu došašća, možemo steći naviku moliti na primjer: „Dođi, Gospodine Isuse“. Samo to, reći to: „Dođi, Gospodine Isuse“. Ovo vrijeme pripreme za Božić je lijepo: pomislimo na jaslce, pomislimo na Božić i recimo od srca: „Dođi, Gospodine Isuse, dođi“. Ponavljajmo tu molitvu tijekom dana i duša će nam ostati budna! „Dođi, Gospodine Isuse“: to je molitva koju možemo svi zajedno ponoviti tri puta: „Dođi, Gospodine Isuse“, „Dođi, Gospodine Isuse“, „Dođi, Gospodine Isuse“.

Pomolimo se sada Majci Božjoj: neka nas ona, koja je budnog srca iščekivala Gospodinov dolazak, prati na ovom putu došašća.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

susreo sam se jučer sa članovima udrugâ i skupinâ migranata te osoba koje ih u duhu bratstva prate na njihovu putu. Ovdje su na trgu, razvili su onu veliku zastavu! Dobrodošli! Koliko je samo migranata – pomislimo na to – koliko je samo migranata izloženo, pa i ovih dana, vrlo teškim

pogiblima i koliki od njih gube živote na našim granicama! Bol me obuzima zbog vijesti o situaciji u kojoj se nalaze mnogi od njih: oni koji su poginuli u kanalu La Manche; oni na granicama Bjelorusije, među kojima je mnogo djece; oni koji se utapaju u Mediteranu. Toliku bol osjetim kad razmišljam o njima. One koji su, u Sjevernoj Africi, vraćeni zarobili su trgovci ljudima, koji ih pretvaraju u robove: prodaju žene, muče muškarce... Oni koji su, i ovog tjedna, pokušali prijeći Mediteran tražeći zemlju blagostanja i tamo, naprotiv, našli grob; i mnogi drugi. Migrantima koji se nalaze u tim kriznim situacijama jamčim svoju molitvu, ali i moje srce: znajte da sam vam uvijek blizu. Moliti i činiti. Zahvaljujem svim institucijama kako Katoličke crkve tako i drugima, posebno nacionalnim caritasima i svima koji se zalažu za ublažavanje njihovih patnji. Ponavljam svoj usrdni apel onima koji mogu pridonijeti rješavanju tih problema, a posebno građanskim i vojnim vlastima, kako bi razumijevanje i dijalog konačno prevladali svaku vrstu instrumentalizacije i usmjerili volju i napore prema rješenjima koja poštuju ljudskost tih osoba. Mislimo na migrante, na njihovu patnju i pomolimo se u tišini... [kratka tišina]

Pozdravljam sve vas, hodočasnike iz Italije i raznih zemalja: toliko je zastava raznih zemalja. Pozdravljam obitelji, članove župnih skupina i udruga. Posebno pozdravljam vjernike iz Istočnog Timora – vidim tamo zastavu – iz Poljske i Lisabona; kao i one iz Tivolija.

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar adventski hod, dobar hod prema Božiću, prema Gospodinu. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!